

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ
ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΝ ΚΑΙ ΑΓΙΑΝ ΕΙΚΟΝΑ
ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΣ ΗΜΩΝ ΘΕΟΤΟΚΟΥ
ΤΗΣ ΤΡΙΧΕΡΟΥΣΗΣ

Τὴν εὐρισκομένη ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῳ
τοῦ Ἁγίου Γεωργίου ἐν WIESBADEN
παρα τῷ ποταμῷ Ῥηνῷ

Τριχερούσα ἡ τοῦ Ἀθωνοῦ Κλέος
καὶ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ κλεινοῦ Γεωργίου
ἐν Γερμανίᾳ σептὸν ἐγκαλλώπισμα
τοῦς μετὰ πίστεως πολλῆς
ἀσπάζομενοὺς τὴν εἰκόνα σου Τείχιον

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΕΝΟΡΙΑΣ ἉΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ
WIESBADEN - MAINZ
1995

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΙΑΝ ΚΑΙ ΑΓΙΑΝ
ΕΙΚΟΝΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΣ ΗΜΩΝ ΘΕΟΤΟΚΟΥ
ΤΗΣ ΤΡΙΧΕΡΟΥΣΗΣ,

Τὴν εὐρισκομένην ἐν τῇ Σεβασμίᾳ καὶ Ἱερᾷ Μονῇ
τοῦ Χιλανδαρίου Ἁγίου Ὁρους Ἄθω

Μετὰ τό, Εὐλογητός, Κύριε εἰσάκουσον, Θεὸς Κύριος
καὶ τὰ τροπάρια.

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς

Ὡς τῆς Τριάδος κυσάση τὸν Ἐνα, καὶ ὡς ἐκ τούτου
παρρησίαν ἐχούση, σοὶ ἐκτενῶς προσπίπτομεν Παρθένε
Ἄγνη, καὶ κατασπαζόμεθα τῆς μορφῆς σου τὸν τύπον,
Τριχεροῦσα ἔνδοξε, ἐκ ψυχῆς ἐκβοῶντες, παντοίας ῥῦσαι
Μῆτερ ἀπειλῆς, τὰ σὰ τεκνία, Χριστὸν ἱκετεύουσα.

Δόξα. καὶ νῦν. Ὁμοίον

Χριστιανῶν ἡ κραταιὰ προστασία, καὶ μοναστῶν ἡ
γλυκυτάτη ἡδύτης, Σὺ ἐκ Θεοῦ δεδώρησαι τοῦ Λόγου σκηνή,
ὄθεν πάντων πλήρωσον τὰς αἰτήσεις Κυρία, καὶ Χριστῷ
προσάγαγε Τριχεροῦσα τοὺς ὅσοι, σοὶ ὡς Μητρὶ
προστρέχομεν θερμῶς, καὶ εὐλογίαν τὴν σὴν ἐξαιτούμεθα.

Ὁ Ν΄ Ψαλμός, Ἐλέησόν με ὁ Θεός, μεθ' ὃν ψάλλεται

Ὁ Κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς:

"τῶ Τριχεροῦσα ὄρεξον τῇ σῇ ποιμνῇ χεῖρα!" Ἁ(θανάσιος)

Ὡδὴ α΄. Ἦχος πλ.δ΄. Ἦγρὰν διοδεύσας

Ὡς Μήτηρ ὑπάρχουσα ἀγαθοῦ, Θεοῦ Λόγου Κόρη, καὶ
προσφύγιον τῶν πιστῶν, δεήσεις τὰς νῦν προσαγομένας, ὧ
Τριχεροῦσα σεμνὴ πάσας πλήρωσον.

Τοῦ κλήρου σου Ἄθω εἰ χαρμονή, καὶ Χιλανδαρίου ἡ
παντέφορος ἀρωγή, πανύμνητε Μῆτερ Τριχεροῦσα, καὶ πρὸς
Θεὸν ἡ ἀείποτε πρέσβειρα.

Ρητόρων τὰ πλήθη οὐκ ἐξαρκεῖ, τὸν πλοῦτον Παρθένε
χαρισμάτων σου ἐξαιρεῖν, διὸ τοῦ ἀγγέλου ἐκβοῶμεν,
χαρμονικῶς Τριχεροῦσα τό, Χαῖρέ σοι.

Ἰλέωσαι Μῆτερ τὸν σὸν Υἱόν, ὑπὲρ τῶν καθ' ὥραν,
ἀμαρτίαις Αὐτὸν πολλαῖς, παιόντων καὶ μήπω ἰσχυόντων,
ταῖς ἑαυτῶν ἐπιστρέψαι δυνάμεσι.

Ὡδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος

Χάριν πᾶσαν Κυρία παρὰ Θεοῦ εἴληφας, ὅτε σεαυτὴν
τῷ ἀγίῳ Αὐτοῦ θελήματι, σαφῶς ὑπέταξας, ὅθεν πηγάζεις
ἀφθόνως, τοῖς πιστῶς τιμῶσι σε, χάριν ἀείζων.

Εὐρηκυῖα Παρθένε, ἡ πανσεβάσμιος Λαύρα σου, τοῦ
Χιλανδαρίου ὡς πλοῦτον σε πολυτάλαντον, πᾶσαν ἀνέθηκε,
μέριμναν σοὶ ὡς ἐφόρῳ, Τριχεροῦσα πάναγνε καὶ
ἐπαγάλλεται.

Ρῶσιν παρέχε Κόρη τὴν ἐκ Θεοῦ ἅπασι, τοῖς
προσπτυσσομένοις σου πόθῳ σεπτὸν ἐκτύπωμα, καὶ
καθοδήγησον, πρὸς τὴν ζωὴν τὴν ἀγήρω, Τριχεροῦσα
Δέσποινα θεομακάριστε.

Ὅτε Σάββας ὁ θεῖος θεοχαρίτῳ ἦνεγκε, ἐκ τῆς
Παλαιστίνης εἰς Ἄθω σὸν ἐξεικόνισμα, κληρὸν κατέλιπε,
καὶ ἀρραγῆ σε προστάτιν, ὀρθοδόξοις ἅπασι καὶ θείᾳ Λαύρᾳ
σου.

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων σοὺς δούλους ᾧ Τριχεροῦσα,
ὅτι πάντες μετὰ Θεὸν εἰς σὲ καταφεύγομεν, ὡς ἄσουλον
τεῖχος καὶ σωτηρίαν.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενεΐᾳ πανύμνητε Τριχεροῦσα, ἐπὶ
τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς
ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Αἴτησις, μεθ' ἣν τὸ Κάθισμα. Ἦχος β'. Πρεσβεία θερμῆ

Γλυκεῖαν χαράν, ἐν θλίψεσί σε ἔχομεν, τὰς χεῖρας αἰεί, πρὸς Κύριον ἐκτείνουσαν, Τριχεροῦσα πάντιμε, οἱ ἀνάξιοι δοῦλοι σου, διὸ ἐν πόθῳ πολλῷ, σὴν μορφὴν ἀσπαζόμεθα.

Ὦδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε

Ψετὸν τῆς σῆς χάριτος, πέμπσον Τριχεροῦσα τοῖς αἰτουμένοις σου, τὴν πρεσβείαν πρὸς Ὄν ἔτεκες, καὶ πλημμελημάτων τὴν συγχώρησιν.

Σύναψόν μου Πανάμωμε, πάσας τὰς δυνάμεις ἅς διεσκόρπισα, Ἰωάννου ὡσπερ ἤρμους, τὴν κοπεῖσαν χεῖρα θεοῦ λάτρου σου.

Ἀναιδῶς ἐκπειράζει με, ὁ εἰκονομάχος σατὰν θεόνυμφε, ἀποστῆναι τοῦ Κυρίου μου, ὅθεν ἰκετεύω, σύ με στήριξον.

Ὅρατὸς καὶ ἀόρατος, κόσμος διὰ σὲ δεδημιούργηται, τὴν κοσμήσασαν Πανάχραντε, ἀκοσμίαν πτώσεως τοῦ σύμπαντος.

Ὦδὴ ε'. Φώτισον ἡμᾶς

Ῥῦσαι τῶν δεινῶν, Τριχεροῦσα τοὺς ἰκέτας σου, καὶ τρίτη χεὶρ γενοῦ τοῖς ὅσοι σου πιστῶς, καταφιλοῦσι, τὸ πανάγιον ἐκτύπωμα.

Ἐύρομεν Ἀγνή, σὲ λιμένα ἀσφαλέστατον, ἐκ κυμάτων τῶν τοῦ βίου λυπηρῶν, καὶ ὡς ὄρνιν, σὰ νοσσία περισκέπουσαν.

Σύλον τῆς Ζωῆς, ἐφευρίσκομεν εἰκόνας σου, ἀσπαζόμενοι τὸ ξύλον τὸ σεπτόν, ὧ Τριχεροῦσα, ὁ Παράδεισος ὁ ἔμψυχος.

“Ὁλον μου τὸν νοῦν, ἐργαστήριον ἀπόδειξον, τῆς νοερᾶς εὐχῆς γλυκέος Ἰησοῦ, διακρατοῦντα, Τριχεροῦσα θείαν ἔννοιαν.

Ὡδὴ στ΄. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ

Ν Μεάζω, κεκμηκῶς Πανάμωμε, προσκυνῶν σου τὴν ἁγίαν εἰκόνα, καὶ ἐναργῶς, τὴν ἀπόδειξιν ἔχω, τῆς φιλανθρώπου καὶ θείας ἀγάπης σου, διὸ θερμῶς καταφιλῶν, Τριχεροῦσα οὐ παύσω τὸν τύπον σου.

Τριάδος, γεγонуῖα Ἄσπιλε, συνεργὸς πρὸς σωτηρίαν τοῦ κόσμου, τριαδικήν, θείαν πρόνοιαν δείκνυς, τρίτη χειρὶ ὑπαρχούση εἰκόνι σου, καὶ τοῦτο Κόρη δίκαιόν ἐστιν, δευτερεῖα Τριάδος ἐχούσης σου.

Ἡ λαύρα σου, Τριχεροῦσα πάντιμε σὲ γινώσκει ἠγουμένην ἐν πᾶσι, καὶ ὁ λαὸς ὀρθοδόξων σὲ ἔχει, τῆς εὐλαβείας παλλάδιον τίμιον, καὶ πᾶς πιστὸς σε κρήνην θεϊκὴν, ἐνεργείας ἀκτίστους προχέουσαν.

Σαββάτισον, τὸν λαόν σου Δέσποινα, ἀπὸ πάντων τοῦ παρόντος αἰῶνος, καὶ πρὸς Θεόν, τὰς καρδίας ἐκτείνειν, πῶς δεῖ Παρθένε ἡμᾶς καθοδήγησον, ἢ πάντοτε ἐν τῇ σεπτῇ, σοῦ εἰκόνι Χριστὸν ἐνδεικνύουσα.

Πιάσωσον, ἀπὸ κινδύνων σοὺς δούλους ᾧ Τριχεροῦσα, ὅτι πάντες μετὰ Θεὸν εἰς Σὲ καταφεύγομεν, ὡς ἄσυλον τεῖχος καὶ σωτηρίαν.

Ἄχραντε, ἢ διὰ λόγου τὸν λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρρησίαν.

Αἴτησις, μεθ' ἣν Κοντάκιον, Ἦχος β΄. Προστασία τῶν Χριστιανῶν

Τριχεροῦσα σεπτὴ λαοῦ σου ἐπάκουσον, τὰς λιτὰς καὶ αὐτὰς Κυρίῳ ἀνάφερε, ὅτι ταχὺ δεήσεις μητρικὰς, ἐκπληροῦ ὁ ἀγαθός, καὶ πέμπει ἔλεος αὐτοῦ, τοῖς τιμῶσι σε Πάναγνε,

ὄθεν πιστῶς βοῶμεν, ἔκχεε τὴν σὴν χάριν, διαφυλάττουσα ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης περιστάσεως.

Προκ. Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ

Στίχ. Ἄκουσον θύγατερ καὶ ἴδε καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου ...

Εὐαγγέλιον, τὸ α΄ θεομητορικὸν

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἀναστᾶσα Μαριάμ ...

Δόξα. Ταῖς τῆς Τριχερούσης πρεσβείαις Ἐλεῆμον ...

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις Ἐλεῆμον ...

καὶ τὸ στιχ.προσόμοιον. Ἦχος πλ. β΄. Ὅλην ἀποθέμενοι

Στίχ. Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με ὁ Θεός ...

Ὅλην σου τὴν ὑπαρξιν, ἀπὸ νηπίου Παρθένε, τῷ Θεῷ ἀνέθηκας, ξένως χρηματίσασα, αὐτοῦ ὄργανον, τὸν Χριστὸν τέξασα, ὑπὲρ λόγον Κόρη, διὸ εἴληφας Πανάμωμε, χάριν ὑπέρτιμον, ἦν καὶ μεταδίδως εἰκόσι σου, ὡς πείρα ἐπεγνώκαμεν, σὴν μορφήν ἁγίαν κατέχοντες, Τριχεροῦσα θεία, ἐκτύπωμα προσώπου σου σεπτοῦ, ὃ προσκυνοῦντες σεβόμενοι, πόθῳ ἀγαλλόμεθα.

Ὡδὴ ζ΄. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας

Ἡ πάναγνος μορφή σου, Τριχεροῦσα Μητερ, ποιμένης τῆς σῆς τὸ προσφύγιον πέφυκε, καὶ ὀρθοδόξων ἀπάντων, σέβασμα τίμιον.

Πολέμησον Παρθένε, ὑπὲρ εὐσεβούντων, πολεμουμένων ἐχθροῦ ἐπιθέσει, καὶ τὴν εἰρήνην Υἱοῦ σου, ψυχαῖς ἐγκαίνισον.

Ὅρθόδοξοι τιμῶντες, θείαν σου εἰκόνα, ᾧ Τριχεροῦσα εὐρίσκομεν ἄφειν, παραπτωμάτων καὶ ἄνεσιν ἐκ τῶν θλίψεων.

Ἰσχυς κραταιοτάτη, δέδοσαι σῆ ποιίμνη, ᾧ Τριχεροῦσα ἐκ Σάββα θεόφρονος, καὶ εὐλαβέσι θεόθεν, στήριγμα ἄρρηκτον.

Ὦδὴ η΄. Τὸν βασιλέα

Μὴ διαλίπης, ᾧ Τριχεροῦσα ὀρέγειν, τῷ λαῷ σου χεῖρα οὐρανόθεν, ἵνα σε τιμῶμεν Ἀγνή εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μενεκρωμένης, ψυχὰς ἀνάστησον Κόρη, Τριχεροῦσα ἐκ τῆς ἁμαρτίας, ὅπως σε ἀπαύστως τιμῶμεν εἰς αἰῶνας.

Ἡ δαψιλῆς σου, χορηγία Παρθένε, Τριχεροῦσα μὴ παυσάτω πᾶσι, τοῖς πιστῶς τιμῶσι, δωρεῖσθαι εἰς αἰῶνας.

Χριστὸν τεκοῦσα, τὸν Σωτῆρα τοῦ κόσμου, Θεοτόκε Μῆτερ Τριχεροῦσα, τοῦτον ἐξιλέου, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὦδὴ θ΄. Κυρίως Θεοτόκον

Ἐκ πάσης με ἀνάγκης, φύλαττε Παρθένε, τὴν κληρουχίαν σου Κόρη Πανάμωμε, ἀσπαζομένην σεπτὴν σου, εἰκόνα Ἄχραντε.

Ἰάσεις ἐκ παντοίας ἀσθενείας Κόρη, σοῖς ὑμνηταῖς Τριχεροῦσα ἀπόστειλον, καὶ οὐρανῶν βασιλείας, μετόχους ποιήσον.

Ρευμάτων θείων χάριν, Τριχεροῦσα δίδου, τῷ σῷ λαῷ καὶ τῇ ποιίμνῃ ἀείρῃσιν, σὸν χαρακτῆρα τιμώντων, τὸν θεοτύπων.

Ἄνύμφευτε Παρθένε, κάθαρον ψυχὴν μου, καὶ τῷ Νυμφίῳ ἀγνήν ταύτην ἄρμοσον, θείων χειρῶν σου πρεσβείαις, Νύμφη πανάμωμε.

Ἄγάζεται καρδία, πᾶσα Τριχεροῦσα τῶν ὀρθοδόξων
εἰκόνα τιμῶσα σου, καὶ ταῖς εὐχαῖς σου ἐλπίζει, ζωὴν
αἰώνιον.

Ἄξιόν ἐστίν ... καὶ τὰ Μεγαλυνάρια

Θεῦτε μετὰ πόθου καὶ χαρμονῆς, Τριχερούσης τύπον
καὶ εἰκόνα θαυματουργόν, προσκυνοῦντες χάριν, Θεοῦ καὶ
εὐλογίαν, πρεσβείαις ταύτης πάντες, προσπορισώμεθα.

Θεῖε Ἰωάννη Δαμασκηνέ, Θεοτόκου λάτρα, Τριχερούσης
σῆς ἱατροῦ, ὡσπερ τὴν κοπεῖσαν, χεῖρα ἐθεραπεύθης, ψυχῆς
ἡμῶν δυνάμεις, πάσας ἰάτρευσον.

Σύν τῷ Νικολάῳ τῷ θαυμαστῷ, Μῆτερ Τριχεροῦσα,
ὄπισθὲν σου εἰκονικῶς, ὄντι ὀρθοδόξων τὰς ἐκτενεῖς
δεήσεις, προσάξατε Κυρίῳ, τῷ Παντοκράτορι.

Πᾶσαι τῶν ἀγγέλων ...

Τρισάγιον κ.λπ., ὡς συνήθως.

Εἰς τὴν Ἀπόλυσιν ψάλλομεν

Στιχ. Προσόμοιον. Ἦχος β'. Πάντων προστατεύεις

Πάντας τοὺς τὴν θείαν σου μορφήν, Τριχεροῦσα Κόρη
τιμῶντας εὐλόγει πάντοτε, νόσων τε καὶ θλίψεων
ἐξαιρουμένη ταχύ, καὶ ἀγάπην ἐμφύτευσον, πρὸς τὸν σὸν
Δεσπότην, καὶ Υἱὸν γλυκύτατον τῇ μητρικῇ σου στοργῇ,
ὅπως, εὐχαρίστως τὸν ὕμνον, τῆς εὐχαριστίας διδόντες,
εὕρωμεν αἰώνιον ἀνάπαυσιν.

Δέσποινα πρόσδεξαι ...

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου...

Ἐκ παντοίων κινδύνων ... *τοὺς θούρους σου φύλαττε ἐλεηθῆναι
ἵνα ἐς ὄσάξω τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν*

Τῇ πρεσβείᾳ Κύριε ... καὶ

Ἀπόλυσις.

*Ὁ Ἰωάννης ἐ τοῖς μεθόπισθιν τοῦ Πανέμου σου
ἐλεηθῆναι*